وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا
و اگر که ما فرومی‌فرستادیم به سوی آنان فرشتگان را و سخن می‌گفتند با آنان مردگان و گرد می‌آوردیم

عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنَّ
فرارویشان هر چیزی را گروه گروه ایمان نمی آوردند مگر آنکه بخواهد الله ولی

أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱) وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا
بیشترشان نادانی می کنند (۱۱۱) و اینچنین قرار دادیم برای هر پیامبری دشمنی را

شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
از شیطان های آدمی و جنی که می افکنند برخی شان به سوی [دل] برخی [دیگر] سخن آراسته را

غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ
برای فریب دادن و اگر می خواست پروردگارت نمی کردند آن [کار] را پس واگذار آنان را با آنچه برمی بافند

(۱۱۲) وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
(۱۱۲) تا بگراید به سوی آن [سخن آراسته] دل های کسانی که ایمان نمی آورند به آخرت

وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُقْتَرِفُونَ (۱۱۳) أَفَغَيْرَ اللَّهِ
و تا بپسندند آن را و تا مرتکب شوند آنچه را که آنان مرتکب شوندگانند (۱۱۳) [بگو] آیا غیر الله را

أَبْتَغِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا
بجویم به داوری؟ حال آنکه او ذاتی است که فروفرستاد به سوی شما این کتاب را با تفصیل

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
و کسانی که دادیم به آنان این کتاب را می دانند که همانا آن فروفرستاده شده ای است از[جانب] پروردگار تو به راستی

فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۱۱۴) وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
پس مباش هرگز از تردیدکنندگان (۱۱۴) و کامل شد سخن پروردگار تو به راستی

وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۱۱۵) وَإِنْ
و دادگری نیست دگرگون کننده ای برای سخنان او و اوست آن شنوای دانا (۱۱۵) و اگر

تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
فرمان ببری بیشتر کسانی را که در [روی] زمین‌اند گمراه کنند تو را از راه الله

إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (۱۱۶) إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
پیروی نمی کنند جز گمان را و نیستند آنان جز اینکه به گمان و تخمین سخن می گویند (۱۱۶) همانا پروردگار تو خود

أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (۱۱۷)
داناتر است که چه کسی گمراه می شود از راه او و او داناتر است به راه یافتگان (۱۱۷)

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۱۸)
پس بخورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن اگر هستید شما به آیات او مؤمنان (۱۱۸)

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ
و چه شده است شما را که نمی خورید از آنچه که یاد شده است نام الله بر آن درحالی که به تفصیل بیان کرده

لَكُم مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ إِلَيْهِ ۗ وَإِنَّ كَثِيرًا لَّيُضِلُّونَ
برای شما چیزی را که حرام گردانیده است بر شما مگر آنچه ناچار شوید به[خوردن]آن و همانا بسیاری گمراه می کنند[دیگران را]

بِأَهْوَائِهِم بِغَيْرِ عِلْمٍ ۗ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۱۹﴾
با هوس هایشان بی هیچ دانشی همانا پروردگار تو خود داناتر است به تجاوزکاران ﴿۱۱۹﴾

وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ
و رها کنید گناه آشکار و پنهان آن را همانا کسانی که کسب می کنند گناه را

سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿۱۲۰﴾ وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ
به زودی کیفر خواهند شد به[سزای]آنچه مرتکب می شدند ﴿۱۲۰﴾ و مخورید از آنچه یاد نشده است

اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ ۗ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ
نام الله بر آن و به راستی آن[خوردن] نافرمانی [از حکم الله]است و همانا شیطان ها القا می کنند به سوی

أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ ۖ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ ﴿۱۲۱﴾
[دل]دوستان شان تا چون و چرا کنند با شما و اگر فرمان برید آنان را همانا شما مشرکان اید ﴿۱۲۱﴾

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي
آیا کسی که بود مرده پس زنده کردیم او را و قرار دادیم برای او نوری را که راه می رود با آن در[میان]

النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ
مردم مانند کسی هست که حالتش [این است که او] در تاریکی هاست که نیست بیرون آینده از آن؟ بدین سان

زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲۲﴾ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا
آراسته شده است برای کافران آنچه می کردند ﴿۱۲۲﴾ و بدین سان قرار دادیم

فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا ۖ وَمَا
در هر آبادی ای بزرگان گناهکارش را تا نیرنگ ورزند در آن و

يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۲۳﴾ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ
نیرنگ نمی ورزند جز به خودشان و درنمی یابند ﴿۱۲۳﴾ و هنگامی که آید نزدشان

آيَةٌ قَالُوا لَن نُّؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۘ اللَّهُ
نشانه ای [معجزه‌ای] گویند ما هرگز ایمان نمی آوریم تا آنکه داده شود به ما همانند آنچه داده شده است به فرستادگان الله الله

أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ ۗ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا
داناتر است که کجا قرار دهد رسالتش را به زودی خواهد رسید به کسانی که گناه کردند

صَغَارٌ عِندَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿۱۲۴﴾
خواری ای نزد الله و عذابی سخت به[سزای] آنکه نیرنگ می ورزیدند ﴿۱۲۴﴾

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهۡدِيَهُۥ يَشۡرَحۡ صَدۡرَهُۥ لِلۡإِسۡلَٰمِۖ وَمَن يُرِدۡ
پس هر کس را که بخواهد الله که هدایتش کند می گشاید سینهٔ او را برای [پذیرش] اسلام و هرکس را که بخواهد

أَن يُضِلَّهُۥ يَجۡعَلۡ صَدۡرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجٗا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ
که گمراهش کند می گرداند سینهٔ او را تنگ فشرده و سخت گویی که بالا می رود

فِي ٱلسَّمَآءِۚ كَذَٰلِكَ يَجۡعَلُ ٱللَّهُ ٱلرِّجۡسَ عَلَى ٱلَّذِينَ
در آسمان بدین سان قرار می دهد الله پلیدی را بر کسانی که

لَا يُؤۡمِنُونَ ﴿۱۲۵﴾ وَهَٰذَا صِرَٰطُ رَبِّكَ مُسۡتَقِيمٗاۗ قَدۡ فَصَّلۡنَا
ایمان نمی آورند ۱۲۵ و این راه پروردگار توست راست به راستی که روشن بیان کردیم

ٱلۡأٓيَٰتِ لِقَوۡمٖ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۲۶﴾ ۞ لَهُمۡ دَارُ ٱلسَّلَٰمِ عِندَ رَبِّهِمۡۖ
آیات را برای گروهی که پند می پذیرند ۱۲۶ برای آنان سرای سلامتی[=بهشت]است نزد پروردگارشان

ربع حزب ۱۵

وَهُوَ وَلِيُّهُم بِمَا كَانُواْ يَعۡمَلُونَ ﴿۱۲۷﴾ وَيَوۡمَ يَحۡشُرُهُمۡ جَمِيعٗا
و او کارسازشان است به سبب آنچه که می کردند ۱۲۷ و روزی که گرد می آورد آنان را همگی

يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ قَدِ ٱسۡتَكۡثَرۡتُم مِّنَ ٱلۡإِنسِۖ وَقَالَ أَوۡلِيَآؤُهُم
[گوید] ای گروه پریان به راستی که [پیروان] بسیار یافتید از آدمیان و خواهند گفت دوستانشان

مِّنَ ٱلۡإِنسِ رَبَّنَا ٱسۡتَمۡتَعَ بَعۡضُنَا بِبَعۡضٖ وَبَلَغۡنَآ أَجَلَنَا ٱلَّذِيٓ
از آدمیان [ای] پروردگارما بهره مند شدند برخی از ما از برخی [دیگر] و رسیدیم به سرآمدمان که [آن را]

أَجَّلۡتَ لَنَاۚ قَالَ ٱلنَّارُ مَثۡوَىٰكُمۡ خَٰلِدِينَ فِيهَآ إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۗ إِنَّ
معین کرده بودی برای ما [الله] گوید آتش جایگاه شماست که ماندگارید در آن مگر آنچه بخواهد الله همانا

رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٞ ﴿۱۲۸﴾ وَكَذَٰلِكَ نُوَلِّي بَعۡضَ ٱلظَّٰلِمِينَ بَعۡضَۢا
پروردگار تو سنجیده کار داناست ۱۲۸ و بدین سان چیره می گردانیم برخی از ستمکاران را بر برخی [دیگر]

بِمَا كَانُواْ يَكۡسِبُونَ ﴿۱۲۹﴾ يَٰمَعۡشَرَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ أَلَمۡ يَأۡتِكُمۡ
به [سزای] آنچه می کردند ۱۲۹ ای گروه پریان و آدمیان آیا نیامدند سوی شما

رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي وَيُنذِرُونَكُمۡ لِقَآءَ
پیامبرانی از خودتان که می‌خواندند بر شما آیات مرا و بیم می‌دادند شما را از دیدار

يَوۡمِكُمۡ هَٰذَاۚ قَالُواْ شَهِدۡنَا عَلَىٰٓ أَنفُسِنَاۖ وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَا
این روزتان؟ گویند گواهی می‌دهیم ما برضدّ خودمان و فریفت آنها را زندگی دنیا

وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ﴿۱۳۰﴾ ذَٰلِكَ
و گواهی دهند بر ضدّ خودشان که همانا آنان بودند کافران ۱۳۰ این [فرستادن پیامبران]

أَن لَّمۡ يَكُن رَّبُّكَ مُهۡلِكَ ٱلۡقُرَىٰ بِظُلۡمٖ وَأَهۡلُهَا غَٰفِلُونَ ﴿۱۳۱﴾
برای آن است که نیست پروردگار تو نابود کنندهٔ آبادی ها به ستم درحالی که مردمش بی خبران [باشند] ۱۳۱

وَلِكُلٍّ دَرَجَٰتٌ مِّمَّا عَمِلُوا۟ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِغَٰفِلٍ عَمَّا

و برای هر یک پایه‌هایی است از آنچه که کرده‌اند و نیست پروردگار تو بی خبر از آنچه

يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾ وَرَبُّكَ ٱلْغَنِىُّ ذُو ٱلرَّحْمَةِ ۚ إِن يَشَأْ

می کنند ﴿۱۳۲﴾ و پروردگار تو بی نیاز صاحب رحمت است اگر بخواهد

يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنۢ بَعْدِكُم مَّا يَشَآءُ كَمَآ

می بَرد شما را و جانشین می سازد پس از شما آنچه را بخواهد چنانکه

أَنشَأَكُم مِّن ذُرِّيَّةِ قَوْمٍ ءَاخَرِينَ ﴿١٣٣﴾ إِنَّ مَا

پدید آورد شما را از نسل گروهی دیگر ﴿۱۳۳﴾ همانا آنچه

تُوعَدُونَ لَءَاتٍ ۖ وَمَآ أَنتُم بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾ قُلْ يَٰقَوْمِ

وعده داده می شوید آمدنی است و نیستید شما ناتوان کنندگان[الله] ﴿۱۳۴﴾ بگو ای قوم من

ٱعْمَلُوا۟ عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّى عَامِلٌ ۖ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

عمل کنید بر روش و منش خودتان همانا من [نیز] عمل کننده ام پس به زودی خواهید دانست

مَن تَكُونُ لَهُۥ عَٰقِبَةُ ٱلدَّارِ ۗ إِنَّهُۥ لَا يُفْلِحُ ٱلظَّٰلِمُونَ

کیست که می باشد برای او فرجام آن سرای [آخرت] همانا رستگار نمی شوند ستمکاران

﴿١٣٥﴾ وَجَعَلُوا۟ لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ ٱلْحَرْثِ وَٱلْأَنْعَٰمِ

﴿۱۳۵﴾ و قرار دادند برای الله از آنچه پدید آورده از کشت و چارپایان دامی

نَصِيبًا فَقَالُوا۟ هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۖ

بهره ای را آنگاه گفتند این برای الله است به گمان خودشان و این برای شریکان ماست

فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى ٱللَّهِ ۖ

پس آنچه بود برای شریکان شان نمی رسد به الله

وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَآئِهِمْ ۗ

و آنچه بود برای الله پس آن می رسد به شریکان شان

سَآءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٦﴾ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ

بد است آنچه داوری می کنند ﴿۱۳۶﴾ و بدین سان آراسته‌اند

لِكَثِيرٍ مِّنَ ٱلْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَٰدِهِمْ

برای بسیاری از مشرکان کشتن فرزندان شان را

شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا۟ عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ ۖ

شریکانشان تا نابودشان کنند و تا مشتبه گردانند بر آنان دینشان را

وَلَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَا فَعَلُوهُ ۖ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٧﴾

و اگر می‌خواست الله نمی‌کردند آن را پس واگذار آنان را با آنچه [دروغ] برمی بافند ﴿۱۳۷﴾

وَقَالُواْ هَٰذِهِۦٓ أَنْعَٰمٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَّا يَطْعَمُهَآ إِلَّا مَن
و گفتند اینها دامها و کشت [هایی] است که ممنوع [از تصرّف] اند نمی خورد آنها را مگر کسانی که

نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَٰمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَٰمٌ لَّا يَذْكُرُونَ
ما بخواهیم [این گفتار] به پندار آنهاست و چهارپایانی که حرام شده است [سوار شدن بر] پشت های آنها و چهارپایانی که یاد نمی کنند

ٱسْمَ ٱللَّهِ عَلَيْهَا ٱفْتِرَآءً عَلَيْهِ ۚ سَيَجْزِيهِم بِمَا كَانُواْ
[هنگام ذبح] نام الله را بر آنها از روی بهتانی بر او به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را به سزای آن [دروغی]

يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُواْ مَا فِى بُطُونِ هَٰذِهِ ٱلْأَنْعَٰمِ
که برمی بافتند (۱۳۸) و گفتند آنچه در شکم این دامها است

خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰٓ أَزْوَٰجِنَا ۖ وَإِن يَكُن
ویژه [حلال] است برای مردان ما و حرام است بر زنان ما و اگر باشد

مَّيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَآءُ ۚ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ ۚ إِنَّهُۥ
مرده ای پس همه در [خوردن] آن شریکان اند به زودی کیفر خواهد داد [الله] آنان را [بدین] وصفشان همانا او

حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ ٱلَّذِينَ قَتَلُوٓاْ أَوْلَٰدَهُمْ
سنجیده کار داناست (۱۳۹) به راستی که زیان کردند کسانی که کشتند فرزندانشان را

سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُواْ مَا رَزَقَهُمُ ٱللَّهُ ٱفْتِرَآءً عَلَى ٱللَّهِ ۚ
از روی بی خردی و بی دانشی و حرام گردانیدند آنچه را که روزی داد آنان را الله از روی بهتان بر الله

نصف حزب ۱۵

قَدْ ضَلُّواْ وَمَا كَانُواْ مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ ۞ وَهُوَ ٱلَّذِىٓ
به راستی که گمراه شدند و نبودند هدایت یافتگان (۱۴۰) و اوست که

أَنشَأَ جَنَّٰتٍ مَّعْرُوشَٰتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَٰتٍ وَٱلنَّخْلَ وَٱلزَّرْعَ
پدید آورد باغ هایی با داربست ها و بدون داربست ها و درختان خرما و کشتزار را

مُخْتَلِفًا أُكُلُهُۥ وَٱلزَّيْتُونَ وَٱلرُّمَّانَ مُتَشَٰبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَٰبِهٍ ۚ
که گوناگون اند خوردنی آن و زیتون و انار را همگون و نا همگون

كُلُواْ مِن ثَمَرِهِۦٓ إِذَآ أَثْمَرَ وَءَاتُواْ حَقَّهُۥ يَوْمَ
بخورید از میوهٔ آن آنگاه که میوه دهد و بدهید حق آن را روز

حَصَادِهِۦ ۖ وَلَا تُسْرِفُوٓاْ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾
درو کردنش و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را (۱۴۱)

وَمِنَ ٱلْأَنْعَٰمِ حَمُولَةً وَفَرْشًا ۚ كُلُواْ مِمَّا رَزَقَكُمُ
و [آفرید] از دامها بارکش و پشم دار [= غیر بارکش] بخورید از آنچه روزی داد به شما

ٱللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١٤٢﴾
الله و پیروی مکنید گام‌های شیطان را همانا او برای شما دشمنی آشکار است (۱۴۲)

ثَمَٰنِيَةَ أَزۡوَٰجٖۖ مِّنَ ٱلضَّأۡنِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡمَعۡزِ ٱثۡنَيۡنِۗ
[از دامها بیافرید] هشت تا [نر و ماده] را از گوسفندان دو[نر و ماده]را و از بزها دو[نر و ماده]را

قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ
بگو آیا آن دو نر را حرام کرده است[الله] یا آن دو ماده را؟ یا آنچه را که دربرگرفته است بر آن

أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ نَبِّـُٔونِي بِعِلۡمٍ إِن كُنتُمۡ صَٰدِقِينَ ۱۴۳
بچه‌دان‌های دو ماده ؟ خبر دهید مرا به دانشی [که دارید] اگر هستید راستگویان ۱۴۳

وَمِنَ ٱلۡإِبِلِ ٱثۡنَيۡنِ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ ٱثۡنَيۡنِۗ قُلۡ ءَآلذَّكَرَيۡنِ
و [آفرید] از شتران دو [نر و ماده] را و از گاوان دو [نر و ماده] را بگو آیا دو نر را

حَرَّمَ أَمِ ٱلۡأُنثَيَيۡنِ أَمَّا ٱشۡتَمَلَتۡ عَلَيۡهِ أَرۡحَامُ ٱلۡأُنثَيَيۡنِۖ
حرام کرده است یا دو ماده را؟ یا آنچه را که دربرگرفته است بر آن رَحِم های دو ماده؟

أَمۡ كُنتُمۡ شُهَدَآءَ إِذۡ وَصَّىٰكُمُ ٱللَّهُ بِهَٰذَاۚ فَمَنۡ
آیا بودید شما حاضران آنگاه که سفارش کرد شما را الله به این؟ پس کیست

أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبٗا لِّيُضِلَّ ٱلنَّاسَ بِغَيۡرِ
ستمکارتر از کسی که بربندد بر الله دروغی را تا گمراه کند مردمان را بی هیچ

عِلۡمٍۚ إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَهۡدِي ٱلۡقَوۡمَ ٱلظَّٰلِمِينَ ۱۴۴ قُل لَّآ أَجِدُ
دانشی همانا الله هدایت نمی کند گروه ستمکاران را ۱۴۴ بگو نمی‌یابم

فِي مَآ أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٖ يَطۡعَمُهُۥٓ إِلَّآ أَن يَكُونَ
در آنچه وحی شده است به سوی من حرام شده‌ای بر خورنده‌ای که می‌خورد آن را مگر آنکه باشد

مَيۡتَةً أَوۡ دَمٗا مَّسۡفُوحًا أَوۡ لَحۡمَ خِنزِيرٖ فَإِنَّهُۥ رِجۡسٌ أَوۡ
مرداری یا خون ریخته‌ای یا گوشت خوکی پس همانا آن پلید است یا

فِسۡقًا أُهِلَّ لِغَيۡرِ ٱللَّهِ بِهِۦۚ فَمَنِ ٱضۡطُرَّ غَيۡرَ بَاغٖ وَلَا عَادٖ فَإِنَّ
[آن حیوانی که‌برای ذبح] به‌نافرمانی ندا داده‌شده برای غیر الله به‌آن پس کسی که ناگزیر شود[از خوردن گوشت حرام] نه خواهان باشد و نه از حد گذرنده پس همانا

رَبَّكَ غَفُورٞ رَّحِيمٞ ۱۴۵ وَعَلَى ٱلَّذِينَ هَادُواْ حَرَّمۡنَا
پروردگار تو بسی آمرزندهٔ مهربان است ۱۴۵ و بر کسانی که یهودی شدند حرام کردیم

كُلَّ ذِي ظُفُرٖۖ وَمِنَ ٱلۡبَقَرِ وَٱلۡغَنَمِ حَرَّمۡنَا عَلَيۡهِمۡ
هر [جانور] ناخن داری را از گاوان و گوسفندان حرام کردیم بر آنان

شُحُومَهُمَآ إِلَّا مَا حَمَلَتۡ ظُهُورُهُمَآ أَوِ ٱلۡحَوَايَآ أَوۡ مَا
پیه‌های آن دو[صنف] را مگر آنچه برداشته است پشت‌های آن دو یا روده ها یا آنچه

ٱخۡتَلَطَ بِعَظۡمٖۚ ذَٰلِكَ جَزَيۡنَٰهُم بِبَغۡيِهِمۡۖ وَإِنَّا لَصَٰدِقُونَ ۱۴۶
آمیخته باشد به استخوانی بدین سان کیفر دادیم آنان را به سزای سرکشی شان و همانا ما راستگویانیم ۱۴۶

فَإِن كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَٰسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ
پس اگر دروغگو شمرند تو را پس بگو پروردگار شما دارای رحمتی گسترده است و بازگرداننده نمی‌شود

بَأْسُهُۥ عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟
کیفر او از گروه گناهکاران (۱۴۷) به زودی خواهند گفت کسانی که شرک ورزیدند

لَوْ شَآءَ ٱللَّهُ مَآ أَشْرَكْنَا وَلَآ ءَابَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِن شَىْءٍ
اگر می‌خواست الله شرک نمی ورزیدیم ما و نه پدرانمان و حرام نمی‌کردیم چیزی را

كَذَٰلِكَ كَذَّبَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا۟ بَأْسَنَا
اینچنین تکذیب کردند کسانی که پیش از آنان بودند تا آنکه چشیدند کیفر ما را

قُلْ هَلْ عِندَكُم مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَآ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا
بگو آیا نزدتان از دانشی هست تا بیرون آرید آن را برای ما؟ پیروی نمی‌کنید مگر

ٱلظَّنَّ وَإِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ ٱلْحُجَّةُ ٱلْبَٰلِغَةُ
گمان را و نیستید شما جز آنکه به دروغ و تخمین سخن می‌گویید (۱۴۸) بگو پس از آنِ الله است دلیل رسا

فَلَوْ شَآءَ لَهَدَىٰكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ ٱلَّذِينَ
پس اگر می‌خواست البته راهبری می‌کرد همهٔ شما را (۱۴۹) بگو بیاورید گواهانتان را آنانی که

يَشْهَدُونَ أَنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَ هَٰذَا فَإِن شَهِدُوا۟ فَلَا تَشْهَدْ
گواهی دهند همانا الله حرام کرده است این را پس اگر گواهی دهند پس تو گواهی مده

مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَ ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱلَّذِينَ
با آنان و پیروی مکن از هوس های کسانی که دروغ انگاشتند آیات ما را و کسانی که

سه چهارم حزب ۱۵

لَا يُؤْمِنُونَ بِٱلْءَاخِرَةِ وَهُم بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ
ایمان نمی‌آورند به آخرت و آنان با پروردگارشان [غیر الله را] برابر می نهند (۱۵۰) بگو

تَعَالَوْا۟ أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا۟ بِهِۦ
بیایید تا بخوانم آنچه را که حرام کرده است پروردگارتان بر شما اینکه شرک مورزید به او

شَيْـًٔا وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَٰنًا وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَوْلَٰدَكُم مِّنْ
چیزی را و به پدر و مادر نیکی [کنید] و مکشید فرزندانتان را از

إِمْلَٰقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا۟ ٱلْفَوَٰحِشَ
[ترس] تنگدستی ما روزی می دهیم شما و آنان را و نزدیک مشوید به کارهای زشت

مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا۟ ٱلنَّفْسَ ٱلَّتِى
آنچه آشکار باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید کسی را که

حَرَّمَ ٱللَّهُ إِلَّا بِٱلْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾
حرام کرده است الله [کشتنش را] مگر به حق این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما خرد بورزید (۱۵۱)

وَلَا تَقْرَبُوا۟ مَالَ ٱلْيَتِيمِ إِلَّا بِٱلَّتِى هِىَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُۥ
و نزدیک مشوید به مال یتیم مگر به شیوه ای که آن نیکوتر است تا آنکه برسد به رشد خویش

وَأَوْفُوا۟ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ بِٱلْقِسْطِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا
و به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را به عدالت تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر

وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَٱعْدِلُوا۟ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
به اندازه ی توانش و چون سخن گویید پس عدالت بورزید [در سخن] و اگرچه باشد خویشاوند و به پیمان

ٱللَّهِ أَوْفُوا۟ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ (۱۵۲)
الله وفا کنید این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما پند بپذیرید (۱۵۲)

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ
و همانا این است راه من در حالی که راست است پس پیروی کنید آن را و پیروی مکنید راه ها[ی دیگر] را

فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن سَبِيلِهِۦ ذَٰلِكُمْ وَصَّىٰكُم بِهِۦ لَعَلَّكُمْ
که جدا گرداند شما را از راه او این است [آنچه] که سفارش کرده است شما را بدان باشد که شما

تَتَّقُونَ (۱۵۳) ثُمَّ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَٰبَ تَمَامًا عَلَى ٱلَّذِىٓ
پرهیزکاری کنید (۱۵۳) سپس دادیم به موسی کتاب[تورات] را برای تمام کردن[نعمت] بر کسی که

أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَىْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُم بِلِقَآءِ
نیکویی کرده است و بیانگر است برای هر چیزی و هدایت و رحمتی است باشدکه آنان به دیدار

رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ (۱۵۴) وَهَٰذَا كِتَٰبٌ أَنزَلْنَٰهُ مُبَارَكٌ فَٱتَّبِعُوهُ
پروردگارشان ایمان آورند (۱۵۴) و این [قرآن] کتابی است که فروفرستادیم آن را پربرکت است پس پیروی کنید آن را

وَٱتَّقُوا۟ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ (۱۵۵) أَن تَقُولُوٓا۟ إِنَّمَآ أُنزِلَ ٱلْكِتَٰبُ
و پرهیزکاری کنید باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید (۱۵۵) اینکه[مبادا] بگویید جز این نیست که فروفرستاده شده است کتاب

عَلَىٰ طَآئِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَٰفِلِينَ
بر دو گروه پیش از ما و همانا بودیم ما از خواندن آنان بی خبران

(۱۵۶) أَوْ تَقُولُوا۟ لَوْ أَنَّآ أُنزِلَ عَلَيْنَا ٱلْكِتَٰبُ لَكُنَّآ أَهْدَىٰ مِنْهُمْ
(۱۵۶) یا اینکه[مبادا] بگویید اگر همانا ما فروفرستاده می شد بر ما کتاب هر آینه ما می بودیم راه یافته تر از آنان

فَقَدْ جَآءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ
پس به راستی که آمد برای شما دلیلی روشن از [جانب] پروردگارتان و هدایت و بخشایشی پس کیست

أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَنَجْزِى ٱلَّذِينَ
ستمکارتر از کسی که دروغ انگارد آیات الله را و روی گرداند از آن؟ به زودی کیفر می دهیم به کسانی که

يَصْدِفُونَ عَنْ ءَايَٰتِنَا سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ بِمَا كَانُوا۟ يَصْدِفُونَ (۱۵۷)
روی می گردانند از آیات ما بدترین عذاب را به سزای آنکه روی می گرداندند (۱۵۷)

هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّآ أَن تَأْتِيَهُمُ ٱلْمَلَٰٓئِكَةُ أَوْ يَأْتِىَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِىَ
آیا انتظار دارند جز اینکه بیایند نزدشان فرشتگان یا بیاید پروردگار تو یا بیاید

بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ ۗ يَوْمَ يَأْتِى بَعْضُ ءَايَٰتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ نَفْسًا إِيمَٰنُهَا
برخی از نشانه های پروردگار تو؟ روزی که بیاید برخی از نشانه های پروردگار تو سود ندهد هیچ کسی را ایمان او

لَمْ تَكُنْ ءَامَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِىٓ إِيمَٰنِهَا خَيْرًا ۗ قُلِ ٱنتَظِرُوٓا۟
که ایمان نیاورده باشد پیش از آن یا به دست نیاورده باشد در ایمانش هیچ [عمل] خیری را بگو انتظار بکشید

إِنَّا مُنتَظِرُونَ (۱۵۸) إِنَّ ٱلَّذِينَ فَرَّقُوا۟ دِينَهُمْ وَكَانُوا۟ شِيَعًا لَّسْتَ
همانا ما [نیز] منتظران ایم (۱۵۸) همانا کسانی که پراکنده ساختند دین خود را و شدند گروه گروه نیستی تو

مِنْهُمْ فِى شَىْءٍ ۚ إِنَّمَآ أَمْرُهُمْ إِلَى ٱللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا۟ يَفْعَلُونَ
از آنان در چیزی [=تورا با آنها کاری نیست] جز این نیست که کارشان با الله است آنگاه خبر می دهد آنان را به آنچه می کردند

(۱۵۹) مَن جَآءَ بِٱلْحَسَنَةِ فَلَهُۥ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَن جَآءَ بِٱلسَّيِّئَةِ
(۱۵۹) هر که آورَد کاری نیک را پس برای اوست ده چندان آن و هرکه آوَرد بدی

فَلَا يُجْزَىٰٓ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ (۱۶۰) قُلْ إِنَّنِى هَدَىٰنِى رَبِّىٓ
پس سزا داده نخواهد شد جز همانند آن و آنان ستم نخواهند دید (۱۶۰) بگو همانا من هدایت کرد مرا پروردگارم

إِلَىٰ صِرَٰطٍ مُّسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَٰهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ
به راهی راست دینی درست آیین ابراهیم که حق گرای بود و نبود از

ٱلْمُشْرِكِينَ (۱۶۱) قُلْ إِنَّ صَلَاتِى وَنُسُكِى وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِى لِلَّهِ
مشرکان (۱۶۱) بگو همانا نماز من و عبادت من [=قربانی من] و زندگانی من و مرگ من تنها برای الله است

رَبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ (۱۶۲) لَا شَرِيكَ لَهُۥ ۖ وَبِذَٰلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا۠ أَوَّلُ ٱلْمُسْلِمِينَ
پروردگار جهانیان (۱۶۲) نیست شریکی برای او و به این فرمان یافته ام و من نخستین مسلمانانم

(۱۶۳) قُلْ أَغَيْرَ ٱللَّهِ أَبْغِى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
(۱۶۳) بگو آیا جز الله جویم پروردگاری حال آنکه اوست پروردگار هر چیزی و نمی کند هیچ

نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ
کس [کار بدی] مگر برضرر خودش و برنمی دارد هیچ بردارنده‌ای بار دیگری را باز به سوی پروردگارتان بازگشت شماست

فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۱۶۴) وَهُوَ ٱلَّذِى جَعَلَكُمْ
پس خبر می دهد شما را به آنچه که در آن اختلاف می کردید (۱۶۴) و او کسی است که قرار داد شما را

خَلَٰٓئِفَ ٱلْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
جانشینان [در] زمین و بالا برد برخی‌تان را بالای برخی دیگر به پایه‌هایی تا بیازماید شما را

فِى مَآ ءَاتَىٰكُمْ ۗ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ ٱلْعِقَابِ وَإِنَّهُۥ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌۢ (۱۶۵)
در آنچه داده است به شما همانا پروردگار تو زود کیفر است و همانا او بسی آمرزندهٔ مهربان است (۱۶۵)

ترتیبها ۷ سُورَةُ الأَعۡرَافِ آیاتها ۲۰۶

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

به نام الله مهر گستر مهربان

حزب ۱۶

الٓمٓصٓ ﴿١﴾ كِتَٰبٌ أُنزِلَ إِلَيۡكَ فَلَا يَكُن فِي صَدۡرِكَ حَرَجٞ مِّنۡهُ
الف، لام، میم، صاد ﴿۱﴾ [این] کتابی است که فرو فرستاده شده به سوی تو پس نباشد در سینه ات تنگی‌ای از آن

لِتُنذِرَ بِهِۦ وَذِكۡرَىٰ لِلۡمُؤۡمِنِينَ ﴿٢﴾ ٱتَّبِعُواْ مَآ أُنزِلَ إِلَيۡكُم
تا بیم دهی بدان و پندی باشد برای مؤمنان ﴿۲﴾ پیروی کنید آنچه را که فرو فرستاده شده است به سوی شما

مِّن رَّبِّكُمۡ وَلَا تَتَّبِعُواْ مِن دُونِهِۦٓ أَوۡلِيَآءَۗ قَلِيلٗا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٣﴾
از[جانب] پروردگارتان و پیروی مکنید جز او دوستانی[دیگر] را اندکی پند می پذیرید ﴿۳﴾

وَكَم مِّن قَرۡيَةٍ أَهۡلَكۡنَٰهَا فَجَآءَهَا بَأۡسُنَا بَيَٰتًا أَوۡ هُمۡ قَآئِلُونَ
و بسا آبادی ای که نابود کردیم [مردم]آن را که آمد به سوی آن کیفرمان شبانگاه یا[هنگامی که] آنان خوابیدگان به نیمروز بودند

﴿٤﴾ فَمَا كَانَ دَعۡوَىٰهُمۡ إِذۡ جَآءَهُم بَأۡسُنَآ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ إِنَّا كُنَّا
﴿۴﴾ پس نبود درخواستشان چون آمد به سوی شان عذاب ما جز آنکه گفتند همانا ما بودیم

ظَٰلِمِينَ ﴿٥﴾ فَلَنَسۡـَٔلَنَّ ٱلَّذِينَ أُرۡسِلَ إِلَيۡهِمۡ وَلَنَسۡـَٔلَنَّ
ستمکاران ﴿۵﴾ پس هر آینه می پرسیم از کسانی که فرستاده شده است به سوی شان [مردمان] و هر آینه می‌پرسیم

ٱلۡمُرۡسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيۡهِم بِعِلۡمٖۖ وَمَا كُنَّا غَآئِبِينَ ﴿٧﴾
از فرستادگان [پیامبران] ﴿۶﴾ پس بی گمان، بازگو خواهیم کرد بر آنها [احوالشان را] به دانشی و نبودیم ما غایبان [از آنان و کردارهایشان] ﴿۷﴾

وَٱلۡوَزۡنُ يَوۡمَئِذٍ ٱلۡحَقُّۚ فَمَن ثَقُلَتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ
و سنجش [اعمال] در آن روز حق است پس هر کس سنگین باشد کفه‌های [اعمال] او پس آنان خود

ٱلۡمُفۡلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَٰزِينُهُۥ فَأُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ خَسِرُوٓاْ
رستگاران‌اند ﴿۸﴾ و هر کس سبک باشد کفه‌های [اعمال] او پس آنان کسانی‌اند که زیان زدند

أَنفُسَهُم بِمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَظۡلِمُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدۡ مَكَّنَّٰكُمۡ
به خودشان به سبب آنچه به آیات ما ستم می کردند ﴿۹﴾ و به درستی که جای دادیم شما را

فِي ٱلۡأَرۡضِ وَجَعَلۡنَا لَكُمۡ فِيهَا مَعَٰيِشَۗ قَلِيلٗا مَّا تَشۡكُرُونَ ﴿١٠﴾
در زمین قرار دادیم برایتان در آن اسباب زندگانی اندکی شکر می کنید ﴿۱۰﴾

وَلَقَدۡ خَلَقۡنَٰكُمۡ ثُمَّ صَوَّرۡنَٰكُمۡ ثُمَّ قُلۡنَا لِلۡمَلَٰٓئِكَةِ ٱسۡجُدُواْ
و به درستی که آفریدیم شما را سپس چهره نگاری کردیم شما را سپس گفتیم به فرشتگان سجده کنید

لِأٓدَمَ فَسَجَدُوٓاْ إِلَّآ إِبۡلِيسَ لَمۡ يَكُن مِّنَ ٱلسَّٰجِدِينَ ﴿١١﴾
برای آدم پس [همه] سجده کردند مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان ﴿۱۱﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ ۖ قَالَ أَنَا۠ خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ
گفت[الله] چه چیزی بازداشت تو را که سجده نکنی آنگاه که فرمان دادم به تو؟ گفت من بهترم از او آفریده‌ای مرا از آتش

وَخَلَقْتَهُۥ مِن طِينٍ ﴿١٢﴾ قَالَ فَٱهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ
و آفریده‌ای او را از گِل ﴿۱۲﴾ گفت[الله] پس فرودآی از آن پس لایق نیست تو را که کبر ورزی

فِيهَا فَٱخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ ٱلصَّٰغِرِينَ ﴿١٣﴾ قَالَ أَنظِرْنِيٓ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ
در آن پس بیرون شو همانا تو از خوارشدگانی ﴿۱۳﴾ گفت[ابلیس] مهلت ده مرا تا روزی که برانگیخته می شوند

﴿١٤﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ ٱلْمُنظَرِينَ ﴿١٥﴾ قَالَ فَبِمَآ أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ
﴿۱۴﴾ گفت[الله] همانا تو از مهلت یافتگانی ﴿۱۵﴾ گفت[ابلیس] پس به سبب آنکه مرا گمراه کردی البته می نشینم برای[کمین]آنان

صِرَٰطَكَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾ ثُمَّ لَءَاتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
در راه راست تو ﴿۱۶﴾ باز البته خواهم آمد به سوی شان از پیش روی شان و از پشت سرشان

وَعَنْ أَيْمَٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ ۖ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَٰكِرِينَ ﴿١٧﴾ قَالَ
و از [جانب]راست آنان و از [جانب]چپ آنان و نمی یابی بیشترشان را سپاسگزاران ﴿۱۷﴾ گفت

ٱخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ
بیرون رو از آن نکوهیده و رانده شده همانا هرکه پیروی کند تو را از آنان هر آینه پر خواهم کرد دوزخ را از شما

أَجْمَعِينَ ﴿١٨﴾ وَيَٰٓـَٔادَمُ ٱسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ ٱلْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ
همگی ﴿۱۸﴾ و ای آدم ساکن شو تو و همسرت در بهشت پس بخورید از هرجا

شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿١٩﴾ فَوَسْوَسَ
که خواهید و نزدیک مشوید به این درخت که می شوید از ستمکاران ﴿۱۹﴾ پس وسوسه کرد

لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا وَقَالَ
آن دو را شیطان تا آشکار گرداند برای شان آنچه پوشیده بود از[نظر] آنان از شرم گاه هایشان و گفت

مَا نَهَىٰكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ ٱلشَّجَرَةِ إِلَّآ أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا
بازنداشته است شما را پروردگارتان از این درخت مگر آنکه[مبادا] شوید دو فرشته یا شوید

مِنَ ٱلْخَٰلِدِينَ ﴿٢٠﴾ وَقَاسَمَهُمَآ إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ ٱلنَّٰصِحِينَ ﴿٢١﴾
از ماندگاران ﴿۲۰﴾ و سوگند خورد برای آن دو که همانا من برایتان البته از خیرخواهانم ﴿۲۱﴾

فَدَلَّىٰهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا
پس فرولغزاند آن دو را به فریبی پس چون چشیدند آن درخت را آشکار شد برایشان شرم گاه هایشان و شروع کردند[به آنکه]

يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ ٱلْجَنَّةِ ۖ وَنَادَىٰهُمَا رَبُّهُمَآ أَلَمْ أَنْهَكُمَا
می چسپانیدند بر خودشان از برگ[های] بهشت و ندا کرد آن دو را پروردگارشان آیا بازنداشته بودم شما را

عَن تِلْكُمَا ٱلشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَآ إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٢﴾
از آن درخت و نگفته بودم به شما که همانا شیطان برایتان دشمنی آشکار است؟ ﴿۲۲﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَآ أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
گفتند [ای] پروردگارما ستم کردیم بر خودمان و اگر نیامرزی ما را و نبخشایی ما را البته خواهیم بود از

ٱلْخَٰسِرِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ ٱهْبِطُوا۟ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۖ وَلَكُمْ فِى
زیانکاران ۲۳ گفت[الله] فرود آیید [به زمین درحالی که] برخی تان برای برخی[دیگر] دشمن خواهد بود و برای شماست در

ٱلْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَٰعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٢٤﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا
زمین قرارگاه و برخورداری تا مدتی ۲۴ گفت در آن زندگی می کنید و در آن

تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٥﴾ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا
می میرید و از آن بیرون آورده می شوید ۲۵ ای فرزندان آدم به راستی که فروفرستادیم بر شما لباسی را که

يُوَٰرِى سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ
بپوشاند شرمگاه هایتان را و[نیز فروفرستادیم] زینتی را و لباس پرهیزکاری آن [از همه] بهتر است این از

ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ
نشانه های الله است باشد که آنان پند پذیرند ۲۶ ای فرزندان آدم نفریبد شما را

ٱلشَّيْطَٰنُ كَمَآ أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ ٱلْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
شیطان چنانکه بیرون آورد پدر و مادرتان را از بهشت درحالی که برمی‌کند از آنها لباسشان را

لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَآ ۗ إِنَّهُۥ يَرَىٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُۥ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ
تا بنماید به آنان شرمگاههایشان را همانا می‌بیند شما را او[شیطان] و گروهش از جایی که نمی‌بینید آنان را

إِنَّا جَعَلْنَا ٱلشَّيَٰطِينَ أَوْلِيَآءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا فَعَلُوا۟
همانا ما قرار دادیم شیطان‌ها را دوستانی برای کسانی که ایمان نمی‌آورند ۲۷ و چون بکنند

فَٰحِشَةً قَالُوا۟ وَجَدْنَا عَلَيْهَآ ءَابَآءَنَا وَٱللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ إِنَّ ٱللَّهَ
کار زشتی را گویند یافته‌ایم بر آن [کار] پدران‌مان را و الله فرمان داده است ما را به آن بگو همانا الله

لَا يَأْمُرُ بِٱلْفَحْشَآءِ ۖ أَتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ قُلْ
فرمان نمی‌دهد به کار زشت آیا می‌گویید بر الله چیزی را که نمی‌دانید؟ ۲۸ بگو

أَمَرَ رَبِّى بِٱلْقِسْطِ ۖ وَأَقِيمُوا۟ وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ
فرمان داده پروردگار من به عدالت و راست دارید روی هایتان را به هنگام هر نماز و نمازگاهی

وَٱدْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢٩﴾ فَرِيقًا
و بخوانید او را درحالی که خالص کنندگان اید برای او دین را چنانکه آفریدتان بازخواهید گشت ۲۹ گروهی را

هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ ٱلضَّلَٰلَةُ ۗ إِنَّهُمُ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلشَّيَٰطِينَ
هدایت کرد و گروهی سزاوار شد بر آنان گمراهی همانا آنان گرفتند شیطان ها را

أَوْلِيَآءَ مِن دُونِ ٱللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٠﴾
دوستانی به جای الله و می پندارند که همانا آنان راه یافتگانند ۳۰

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ خُذُواْ زِينَتَكُمۡ عِندَ كُلِّ مَسۡجِدٖ وَكُلُواْ وَٱشۡرَبُواْ
ای فرزندان آدم برگیرید زیورتان را نزد هر نماز و نمازگاهی و بخورید و بیاشامید

وَلَا تُسۡرِفُوٓاْۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلۡمُسۡرِفِينَ ﴿٣١﴾ قُلۡ مَنۡ حَرَّمَ زِينَةَ ٱللَّهِ
و اسراف مکنید همانا او دوست ندارد اسراف کنندگان را (۳۱) بگو چه کسی حرام کرده است زیور الله را

ٱلَّتِيٓ أَخۡرَجَ لِعِبَادِهِۦ وَٱلطَّيِّبَٰتِ مِنَ ٱلرِّزۡقِۚ قُلۡ هِيَ لِلَّذِينَ ءَامَنُواْ
آن را که پدید آورده است برای بندگانش و پاکیزه های دلپذیر از روزی را؟ بگو که آن برای کسانی است که ایمان آورده اند

فِي ٱلۡحَيَوٰةِ ٱلدُّنۡيَا خَالِصَةٗ يَوۡمَ ٱلۡقِيَٰمَةِۗ كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ ٱلۡأٓيَٰتِ
در زندگانی دنیا ویژه[آنان]است در روز رستاخیز بدین سان به تفصیل بیان می کنیم آیات را

لِقَوۡمٖ يَعۡلَمُونَ ﴿٣٢﴾ قُلۡ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ ٱلۡفَوَٰحِشَ مَا ظَهَرَ مِنۡهَا وَمَا
برای گروهی که می دانند (۳۲) بگو جز این نیست که حرام گردانیده است پروردگار من کارهای زشت را آنچه آشکار باشد از آن و آنچه

بَطَنَ وَٱلۡإِثۡمَ وَٱلۡبَغۡيَ بِغَيۡرِ ٱلۡحَقِّ وَأَن تُشۡرِكُواْ بِٱللَّهِ مَا لَمۡ يُنَزِّلۡ بِهِۦ
پنهان باشد و گناه را و ستم و سرکشی ناحق را و آنکه شریک بگردانید برای الله چیزی را که فرونفرستاده است بدان

سُلۡطَٰنٗا وَأَن تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعۡلَمُونَ ﴿٣٣﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٞۖ
دلیلی را و آنکه بگویید بر الله چیزی را که نمی دانید (۳۳) و برای هر گروهی مدّتی است

فَإِذَا جَآءَ أَجَلُهُمۡ لَا يَسۡتَأۡخِرُونَ سَاعَةٗ وَلَا يَسۡتَقۡدِمُونَ ﴿٣٤﴾
پس چون فرارسد مدت آنان نه درنگ کنند لحظه ای و نه [هم] پیشی گیرند (۳۴)

يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ إِمَّا يَأۡتِيَنَّكُمۡ رُسُلٞ مِّنكُمۡ يَقُصُّونَ عَلَيۡكُمۡ ءَايَٰتِي فَمَنِ
ای فرزندان آدم اگر بیایند نزد شما پیامبرانی از خودتان که بخوانند بر شما آیات مرا پس هر که

ٱتَّقَىٰ وَأَصۡلَحَ فَلَا خَوۡفٌ عَلَيۡهِمۡ وَلَا هُمۡ يَحۡزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَٱلَّذِينَ
پرهیزکاری کند و اصلاح نماید پس نه ترسی است بر آنان و نه [هم] آنان اندوهگین شوند (۳۵) و کسانی که

كَذَّبُواْ بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِۖ هُمۡ
دروغ انگاشتند آیات ما را تکبر کردند از[پذیرش]آن آنان همدمان آتش اند آنها

فِيهَا خَٰلِدُونَ ﴿٣٦﴾ فَمَنۡ أَظۡلَمُ مِمَّنِ ٱفۡتَرَىٰ عَلَى ٱللَّهِ كَذِبًا أَوۡ كَذَّبَ
در آن ماندگاران اند (۳۶) پس کیست ستمکارتر از کسی که بربندد بر الله دروغی را یا دروغ انگارد

بِـَٔايَٰتِهِۦٓۚ أُوْلَٰٓئِكَ يَنَالُهُمۡ نَصِيبُهُم مِّنَ ٱلۡكِتَٰبِۖ حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتۡهُمۡ
آیاتش را؟ آنان خواهد رسید به ایشان بهره شان از آن کتاب[سرنوشت] تا آنگاه که آیند نزدشان

رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمۡ قَالُوٓاْ أَيۡنَ مَا كُنتُمۡ تَدۡعُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِۖ
فرستادگان ما که بستانند [جان] آنان را گویند کجاست آنچه می‌خوانديد غیر از الله؟

قَالُواْ ضَلُّواْ عَنَّا وَشَهِدُواْ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمۡ أَنَّهُمۡ كَانُواْ كَٰفِرِينَ ﴿٣٧﴾
گویند ناپدید شدند از ما و گواهی دهند برضدّ خودشان که همانا آنان بودند کافران (۳۷)

قَالَ ٱدۡخُلُواْ فِيٓ أُمَمٖ قَدۡ خَلَتۡ مِن قَبۡلِكُم مِّنَ ٱلۡجِنِّ وَٱلۡإِنسِ
گوید[الله] درآیید در [میان] امّت‌هایی که گذشته‌اند پیش از شما از جن و انس

فِي ٱلنَّارِۖ كُلَّمَا دَخَلَتۡ أُمَّةٞ لَّعَنَتۡ أُخۡتَهَاۖ حَتَّىٰٓ إِذَا ٱدَّارَكُواْ فِيهَا
در آتش[دوزخ] هرگاه که درآید امّتی لعنت کند همانندش را تا هنگامی که به هم رسند در آن

جَمِيعٗا قَالَتۡ أُخۡرَىٰهُمۡ لِأُولَىٰهُمۡ رَبَّنَا هَٰٓؤُلَآءِ أَضَلُّونَا فَـَٔاتِهِمۡ
همگی گوید پسینشان دربارهٔ پیشینشان [ای] پروردگارما اینان گمراه کردند ما را پس بده به آنان

عَذَابٗا ضِعۡفٗا مِّنَ ٱلنَّارِۖ قَالَ لِكُلّٖ ضِعۡفٞ وَلَٰكِن لَّا تَعۡلَمُونَ ۳۸
عذابی دوچندان از آتش [دوزخ] گوید[الله] برای هریکی دو چندان است ولی نمی دانید ۳۸

وَقَالَتۡ أُولَىٰهُمۡ لِأُخۡرَىٰهُمۡ فَمَا كَانَ لَكُمۡ عَلَيۡنَا مِن فَضۡلٖ
و گوید پیشینشان به پسینشان پس نیست برایتان بر ما هیچ برتری ای

فَذُوقُواْ ٱلۡعَذَابَ بِمَا كُنتُمۡ تَكۡسِبُونَ ۳۹ إِنَّ ٱلَّذِينَ كَذَّبُواْ
پس بچشید عذاب را به سزای آنچه انجام می دادید ۳۹ همانا کسانی که دروغ انگاشتنند

بِـَٔايَٰتِنَا وَٱسۡتَكۡبَرُواْ عَنۡهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمۡ أَبۡوَٰبُ ٱلسَّمَآءِ وَلَا يَدۡخُلُونَ
آیات ما را و تکبر ورزیدند از[پذیرش]آن گشوده نمی شود برای آنان درهای آسمان و در نیایند

ٱلۡجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ ٱلۡجَمَلُ فِي سَمِّ ٱلۡخِيَاطِۚ وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي
به بهشت تا آنگاه که درآید شتر در سوراخ سوزن[محال است] و این چنین کیفر می دهیم

ٱلۡمُجۡرِمِينَ ۴۰ لَهُم مِّن جَهَنَّمَ مِهَادٞ وَمِن فَوۡقِهِمۡ غَوَاشٖۚ
بزهکاران را ۴۰ برای آنان از دوزخ بستری و از بالای آنان پوشش هایی است

وَكَذَٰلِكَ نَجۡزِي ٱلظَّٰلِمِينَ ۴۱ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ
و بدین سان کیفر می دهیم ستمکاران را ۴۱ و کسانی که ایمان آوردند و کردند

ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفۡسًا إِلَّا وُسۡعَهَآ أُوْلَٰٓئِكَ أَصۡحَٰبُ
کارهای شایسته تکلیف نمی کنیم هیچ کس را مگر به اندازهٔ توانش آنان یاران

ٱلۡجَنَّةِۖ هُمۡ فِيهَا خَٰلِدُونَ ۴۲ وَنَزَعۡنَا مَا فِي صُدُورِهِم مِّنۡ غِلّٖ
بهشت اند آنان در آن جاویدان اند ۴۲ و برمی‌کنیم آنچه در سینه هایشان است هر کینه ای را

تَجۡرِي مِن تَحۡتِهِمُ ٱلۡأَنۡهَٰرُۖ وَقَالُواْ ٱلۡحَمۡدُ لِلَّهِ ٱلَّذِي هَدَىٰنَا لِهَٰذَا
روان است از زیرشان جویبارها و گویند سپاس از آنِ الله است آن [ذاتی]که راه نمود ما را به سوی این [پاداش]

وَمَا كُنَّا لِنَهۡتَدِيَ لَوۡلَآ أَنۡ هَدَىٰنَا ٱللَّهُۖ لَقَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلۡحَقِّۖ
و هرگز راه نمی یافتیم اگر راه ننموده بود ما را الله به درستی که آوردند فرستادگان پروردگارمان حق را

وَنُودُوٓاْ أَن تِلۡكُمُ ٱلۡجَنَّةُ أُورِثۡتُمُوهَا بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۴۳
و ندا داده شوند که این بهشت است که به میراث یافته‌اید آن را به پاس آنچه می کردید ۴۳

وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَنَّةِ أَصۡحَٰبَ ٱلنَّارِ أَن قَدۡ وَجَدۡنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقّٗا
و ندا کنند یاران بهشت یاران آتش[دوزخ]را که به راستی ما یافتیم آنچه را که وعده داده بود به ما پروردگار ما راست [و درست]

فَهَلۡ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمۡ حَقّٗاۖ قَالُواْ نَعَمۡۚ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنُۢ بَيۡنَهُمۡ أَن
پس آیا یافتید شما [نیز] آنچه را که وعده داده بود پروردگارتان راست [و درست]؟ گویند آری پس آواز دهد آواز دهنده ای در میان آنان که

لَّعۡنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٤﴾ ٱلَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ وَيَبۡغُونَهَا
لعنت الله بر ستمکاران (۴۴) [همان] کسانی که [مردم را] باز می دارند از راه الله ومی خواهند آن راه را

عِوَجٗا وَهُم بِٱلۡأٓخِرَةِ كَٰفِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيۡنَهُمَا حِجَابٞۚ وَعَلَى ٱلۡأَعۡرَافِ
کج و آنان به آخرت کافران اند (۴۵) و میان آن دو [بهشت و دوزخ] پرده ای است و بر اعراف

رِجَالٞ يَعۡرِفُونَ كُلَّۢا بِسِيمَىٰهُمۡۚ وَنَادَوۡاْ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَن سَلَٰمٌ عَلَيۡكُمۡۚ
مردانی هستند که بازمی شناسند همه را به علامتشان و ندا کنند [اهل اعراف] یاران بهشت را که سلام باد بر شما

نصف حزب ۱۶

لَمۡ يَدۡخُلُوهَا وَهُمۡ يَطۡمَعُونَ ﴿٤٦﴾ ۞ وَإِذَا صُرِفَتۡ أَبۡصَٰرُهُمۡ تِلۡقَآءَ
درحالی که هنوز درنیامده اند [در بهشت] ولی آنان امید می‌دارند (۴۶) و چون گردانده شود دیدگانشان به سوی

أَصۡحَٰبِ ٱلنَّارِ قَالُواْ رَبَّنَا لَا تَجۡعَلۡنَا مَعَ ٱلۡقَوۡمِ ٱلظَّٰلِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ
همدمان آتش [دوزخ] گویند [ای] پروردگارما قرار مده ما را با گروه ستمکاران (۴۷) و ندا کنند یاران

ٱلۡأَعۡرَافِ رِجَالٗا يَعۡرِفُونَهُم بِسِيمَىٰهُمۡ قَالُواْ مَآ أَغۡنَىٰ عَنكُمۡ جَمۡعُكُمۡ
اعراف مردانی را که باز می‌شناسند آنان را به علامتشان گویند به کارتان نیامد جمعیت شما

وَمَا كُنتُمۡ تَسۡتَكۡبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَٰٓؤُلَآءِ ٱلَّذِينَ أَقۡسَمۡتُمۡ لَا يَنَالُهُمُ
و آنچه تکبر می کردید (۴۸) آیا اینان [بهشتیان] کسانی‌اند که قسم می‌خوردید که نمی‌رساند به آنان

ٱللَّهُ بِرَحۡمَةٍۚ ٱدۡخُلُواْ ٱلۡجَنَّةَ لَا خَوۡفٌ عَلَيۡكُمۡ وَلَآ أَنتُمۡ تَحۡزَنُونَ
الله بخشایشی؟ درآیید [ای بهشتیان] به بهشت نه ترسی است بر شما و نه [هم] شما اندوهگین می شوید

﴿٤٩﴾ وَنَادَىٰٓ أَصۡحَٰبُ ٱلنَّارِ أَصۡحَٰبَ ٱلۡجَنَّةِ أَنۡ أَفِيضُواْ عَلَيۡنَا
(۴۹) و ندا کنند همدمان آتش [دوزخ] همدمان بهشت را که فروریزید بر ما

مِنَ ٱلۡمَآءِ أَوۡ مِمَّا رَزَقَكُمُ ٱللَّهُۚ قَالُوٓاْ إِنَّ ٱللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى
از آب یا از آنچه روزی تان کرده است الله گویند همانا الله حرام کرده است هر دو را بر

ٱلۡكَٰفِرِينَ ﴿٥٠﴾ ٱلَّذِينَ ٱتَّخَذُواْ دِينَهُمۡ لَهۡوٗا وَلَعِبٗا
کافران (۵۰) [همان] کسانی که گرفته اند دین شان را به سرگرمی و بازی

وَغَرَّتۡهُمُ ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَاۚ فَٱلۡيَوۡمَ نَنسَىٰهُمۡ كَمَا نَسُواْ
و فریفت آنها را زندگانی دنیا پس امروز از یاد می بریم آن ها را چنانکه از یاد بردند

لِقَآءَ يَوۡمِهِمۡ هَٰذَا وَمَا كَانُواْ بِـَٔايَٰتِنَا يَجۡحَدُونَ ﴿٥١﴾
دیدار این روزشان را و اینکه آیات ما را انکار می کردند (۵۱)

وَلَقَدْ جِئْنَٰهُم بِكِتَٰبٍ فَصَّلْنَٰهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
و به درستی که آوردیم برای‌شان کتابی را که به تفصیل بیان کردیم آن را از روی دانشی تا هدایت و بخشایشی [باشد] برای گروهی که

يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُۥ يَوْمَ يَأْتِى تَأْوِيلُهُۥ يَقُولُ
ایمان می آورند ﴿۵۲﴾ آیا انتظار دارند جز سرانجام آن را؟ روزی که فرا رسد سرانجام آن گویند

ٱلَّذِينَ نَسُوهُ مِن قَبْلُ قَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِٱلْحَقِّ فَهَل لَّنَا
کسانی که فراموش کرده بودند آن را از پیش به راستی که آورده اند فرستادگان پروردگار ما حق را پس آیا برای ما

مِن شُفَعَآءَ فَيَشْفَعُوا۟ لَنَآ أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَيْرَ ٱلَّذِى كُنَّا نَعْمَلُ
شفیعانی هست تا شفاعت کنند برای ما یا بازگردانده شویم [به دنیا] آنگاه کنیم جز آنچه که می کردیم؟

قَدْ خَسِرُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا۟ يَفْتَرُونَ ﴿٥٣﴾
به راستی که زیان زدند به خودشان و گم شد از آنان آنچه به دروغ می ساختند ﴿۵۳﴾

إِنَّ رَبَّكُمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ فِى سِتَّةِ
همانا پروردگار شما الله است آن [ذاتی] که آفریده آسمان‌ها و زمین را در شش

أَيَّامٍ ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ يُغْشِى ٱلَّيْلَ ٱلنَّهَارَ يَطْلُبُهُۥ حَثِيثًا
روز سپس استیلا یافت بر عرش می‌پوشاند شب را به روز که می‌جوید آن را شتابان

وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ
و [آفرید] خورشید و ماه و ستارگان را درحالی که رام شده‌گان‌اند به فرمان او آگاه باشید که تنها برای اوست آفریدن

وَٱلْأَمْرُ تَبَارَكَ ٱللَّهُ رَبُّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٥٤﴾ ٱدْعُوا۟ رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا
و فرمان پر برکت است الله پروردگار جهانیان ﴿۵۴﴾ بخوانید پروردگارتان را به زاری

وَخُفْيَةً إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُعْتَدِينَ ﴿٥٥﴾ وَلَا تُفْسِدُوا۟ فِى
و نهانی همانا او دوست ندارد از اندازه درگذرنده گان را ﴿۵۵﴾ و فساد نکنید در

ٱلْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَٰحِهَا وَٱدْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ
زمین پس از اصلاح آن و بخوانید او را با بیم و امید همانا رحمت

ٱللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ ٱلْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ وَهُوَ ٱلَّذِى يُرْسِلُ
الله نزدیک است به نیکوکاران ﴿۵۶﴾ و اوست آنکه می فرستد

ٱلرِّيَٰحَ بُشْرًۢا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِۦ حَتَّىٰٓ إِذَآ أَقَلَّتْ سَحَابًا
بادها را مژده دهنده پیش از رحمتش [باران] تا آنگاه که بردارد [آن بادها] ابری

ثِقَالًا سُقْنَٰهُ لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَنزَلْنَا بِهِ ٱلْمَآءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِۦ مِن كُلِّ
گرانبار را برانیم آن را به سوی سرزمینی مرده آنگاه فروفرستیم در آن آب را پس بیرون آریم با آن [آب] از همه

ٱلثَّمَرَٰتِ كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ ٱلْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٥٧﴾
میوه ها این چنین بیرون آریم مردگان را باشد که شما پند پذیرید ﴿۵۷﴾

وَٱلْبَلَدُ ٱلطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُۥ بِإِذْنِ رَبِّهِۦ ۖ وَٱلَّذِى خَبُثَ لَا يَخْرُجُ

و سرزمین پاکیزه بیرون آید رستنی او به فرمان پروردگارش و آن [زمینی] که پلید است بیرون نیاید [گیاه او]

إِلَّا نَكِدًا ۚ كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ ٱلْءَايَٰتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾

جز اندکی بدین سان گوناگون بیان می کنیم آیات را برای گروهی که سپاس می گزارند (۵۸)

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِۦ فَقَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم

به درستی که فرستادیم نوح را به سوی قومش پس گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما

مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ إِنِّىٓ أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥٩﴾

هیچ الهی جز او همانا من می ترسم بر شما از عذاب روزی بزرگ (۵۹)

قَالَ ٱلْمَلَأُ مِن قَوْمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِى ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٦٠﴾ قَالَ

گفتند مهتران از قوم او همانا می بینیم تو را در گمراهی آشکاری (۶۰) گفت

يَٰقَوْمِ لَيْسَ بِى ضَلَٰلَةٌ وَلَٰكِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ

ای قوم من نیست مرا هیچ گمراهی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام

﴿٦١﴾ أُبَلِّغُكُمْ رِسَٰلَٰتِ رَبِّى وَأَنصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ ٱللَّهِ

(۶۱) می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و خیرخواهی می کنم برای شما و می دانم از [سوی] الله

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ أَوَعَجِبْتُمْ أَن جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَىٰ

آنچه نمی دانید (۶۲) آیا شگفتی کردید که آمد برای شما پندی از [جانب] پروردگارتان بر [زبان]

رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا۟ وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوهُ

مردی از شما تا بیم دهد شما را و تا پرهیزکاری کنید و باشد که شما مورد رحمت قرار گیرید؟ (۶۳) پس دروغگو شمردند او را

فَأَنجَيْنَٰهُ وَٱلَّذِينَ مَعَهُۥ فِى ٱلْفُلْكِ وَأَغْرَقْنَا ٱلَّذِينَ كَذَّبُوا۟

آنگاه نجات دادیم او را و کسانی را که با او در کشتی بودند و غرق کردیم کسانی را که دروغ انگاشتند

سه چهارم حزب ۱۶

بِـَٔايَٰتِنَآ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا۟ قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٤﴾ ۞ وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ

آیات ما را همانا آنان بودند گروهی کوران (۶۴) و [فرستادیم] به سوی عاد برادرشان

هُودًا ۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥٓ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ

هود را گفت ای قوم من بپرستید الله را نیست برای شما هیچ الهی جز او پس آیا پروا نمی کنید؟

﴿٦٥﴾ قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِن قَوْمِهِۦٓ إِنَّا لَنَرَىٰكَ فِى

(۶۵) گفتند مهتران [همان] کسانی که کفر ورزیدند از قوم او همانا می بینم تو را در

سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ ٱلْكَٰذِبِينَ ﴿٦٦﴾ قَالَ يَٰقَوْمِ

بی خردی ای و همانا ما می پنداریم تو را از دروغ گویان (۶۶) گفت ای قوم من

لَيْسَ بِى سَفَاهَةٌ وَلَٰكِنِّى رَسُولٌ مِّن رَّبِّ ٱلْعَٰلَمِينَ ﴿٦٧﴾

نیست مرا هیچ بی خردی ای ولی من پیامبری از [جانب] پروردگار جهانیان ام (۶۷)

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿۶۸﴾ أَوَعَجِبْتُمْ
می رسانم به شما پیام های پروردگارم را و من برای شما خیرخواهی امین ام ۶۸ آیا شگفتی کردید

أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ
که آمد برای شما پندی از[جانب] پروردگارتان بر[زبان] مردی از شما تا بیم دهد شما را؟

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان از پس قوم نوح و افزود شما را

فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
در آفرینش نیرومندی پس یاد کنید نعمت های الله را باشد که شما رستگار شوید

﴿۶۹﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
۶۹ گفتند آیا آمده ای نزد ما تا بپرستیم الله را به یگانگی و فروگذاریم آنچه را که

يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
می پرستیدند پدران ما ؟ پس بیاور برای ما آنچه وعده می دهی ما را اگر هستی از راست گویان

﴿۷۰﴾ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
۷۰ گفت به راستی که فروآمد بر شما از [جانب] پروردگارتان پلیدی[عذاب] و خشمی

أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
آیا می ستیزید با من در[باره ی] نام هایی که نام نهادید آنها را شما و پدران تان

مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ
نفرستاده است الله بر آن هیچ دلیلی را پس انتظار کشید همانا من [نیز] با شما از

الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۷۱﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا
منتظرانم ۷۱ پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند به رحمتی از[جانب]خودمان

وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ
و بریدیم ریشهٔ کسانی را که دروغ انگاشتند آیات ما را و نبودند مؤمنان

﴿۷۲﴾ وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
۷۲ و [فرستادیم] به سوی ثمود برادرشان صالح را گفت ای قوم من بپرستید الله را

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ
نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از [جانب]

رَبِّكُمْ هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ
پروردگارتان این ماده شترِ الله است که برای شما نشانه ای است پس بگذاریدش که بچَرد

فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۳﴾
در زمین الله و نرسانید به او هیچ گزنده ای را در آن صورت خواهد گرفت شما را عذابی دردناک ۷۳

وَٱذْكُرُوٓا۟ إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
و به یاد آورید آنگاه که قرارداد شما را جانشینان پس از عاد و جای داد شما را

فِى ٱلْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِن سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
در زمین می سازید از دشت های آن کاخ هایی و می تراشید

ٱلْجِبَالَ بُيُوتًا ۖ فَٱذْكُرُوٓا۟ ءَالَآءَ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ
کوه ها را [برای]خانه هایی پس یاد کنید نعمت های الله را و تباهی مکنید در زمین

مُفْسِدِينَ (٧٤) قَالَ ٱلْمَلَأُ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوا۟ مِن
تبهکارانه (٧٤) گفتند مهتران [همان] کسانی که سرکشی کرده بودند از

قَوْمِهِۦ لِلَّذِينَ ٱسْتُضْعِفُوا۟ لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ
قوم او به کسانی که ناتوان شمرده شدند به[همان]کسانی که ایمان آورده بودند از آنان آیا می دانید

أَنَّ صَٰلِحًا مُّرْسَلٌ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ قَالُوٓا۟ إِنَّا بِمَآ أُرْسِلَ بِهِۦ
که همانا صالح فرستاده‌ای است از[جانب] پروردگارش؟ گفتند همانا ما بدانچه فرستاده شده است بدان

مُؤْمِنُونَ (٧٥) قَالَ ٱلَّذِينَ ٱسْتَكْبَرُوٓا۟ إِنَّا بِٱلَّذِىٓ
مؤمنان ایم (٧٥) گفتند کسانی که سرکشی کرده بودند همانا ما به آنچه

ءَامَنتُم بِهِۦ كَٰفِرُونَ (٧٦) فَعَقَرُوا۟ ٱلنَّاقَةَ وَعَتَوْا۟ عَنْ
ایمان آوردید شما بدان کافرانیم (٧٦) پس پی کردند ماده شتر را و سر برتافتند از

أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا۟ يَٰصَٰلِحُ ٱئْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ إِن كُنتَ مِنَ
فرمان پروردگارشان و گفتند ای صالح بیاور برای ما آنچه را وعده می‌دهی ما را اگر هستی از

ٱلْمُرْسَلِينَ (٧٧) فَأَخَذَتْهُمُ ٱلرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا۟ فِى دَارِهِمْ
فرستادگان (٧٧) پس بگرفت آنان را زمین لرزه پس گردیدند صبحگاهان در سرای شان

جَٰثِمِينَ (٧٨) فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَٰقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ
به زانو افتادگان (٧٨) پس روی گرداند[صالح] از آنها و گفت ای قوم من به درستی که رساندیم به شما

رِسَالَةَ رَبِّى وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَٰكِن لَّا تُحِبُّونَ ٱلنَّٰصِحِينَ
پیام پروردگارم را و خیرخواهی کردم برای شما ولی دوست نمی دارید خیرخواهان را

(٧٩) وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِۦٓ أَتَأْتُونَ ٱلْفَٰحِشَةَ مَا سَبَقَكُم
(٧٩) و[فرستادیم] لوط را آنگاه که گفت به قومش آیا می کنید آن کار زشت را که پیش از شما نکرده است

بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ ٱلْعَٰلَمِينَ (٨٠) إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ ٱلرِّجَالَ
آن را هیچ کس از جهانیان؟ (٨٠) همانا شما می روید به سراغ مردان

شَهْوَةً مِّن دُونِ ٱلنِّسَآءِ ۚ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ (٨١)
از روی شهوت به جای زنان بلکه شما گروهی اسراف کنندگان اید (٨١)

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِۦٓ إِلَّآ أَن قَالُوٓاْ أَخْرِجُوهُم مِّن
و نبود پاسخ قومش جز آنکه گفتند بیرون کنید آنان را از

قَرْيَتِكُمْۖ إِنَّهُمْ أُنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ ﴿٨٢﴾ فَأَنجَيْنَٰهُ وَأَهْلَهُۥٓ
آبادی تان که همانا آنان مردمی اند که پاکی می‌ورزند (۸۲) پس نجات دادیم او را و کسانش را

إِلَّا ٱمْرَأَتَهُۥ كَانَتْ مِنَ ٱلْغَٰبِرِينَ ﴿٨٣﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم
مگر زنش را که بود از ماندگاران (۸۳) و بارانیدیم بر آنان

مَّطَرًاۖ فَٱنظُرْ كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُجْرِمِينَ ﴿٨٤﴾
بارانی[از سنگ] پس بنگر که چگونه بود سرانجام بزهکاران (۸۴)

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًاۗ قَالَ يَٰقَوْمِ ٱعْبُدُواْ ٱللَّهَ
و [فرستادیم] به سوی مدین برادرشان شعیب را گفت ای قوم من بپرستید الله را

مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُۥۖ قَدْ جَآءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن
نیست برای شما هیچ الهی جز او به راستی که آمده است برای شما دلیلی از [جانب]

رَّبِّكُمْۖ فَأَوْفُواْ ٱلْكَيْلَ وَٱلْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُواْ
پروردگارتان پس به تمامی بدهید پیمانه و ترازو را و کم مدهید

ٱلنَّاسَ أَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُواْ فِى ٱلْأَرْضِ بَعْدَ
به مردم چیزهای شان را و فساد مکنید در زمین پس از

إِصْلَٰحِهَاۚ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ
اصلاح آن این بهتر است برای شما اگر هستید مؤمنان

﴿٨٥﴾ وَلَا تَقْعُدُواْ بِكُلِّ صِرَٰطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ
(۸۵) و منشینید به هر راهی که بترسانید و بازدارید

عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِهِۦ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًاۚ
از راه الله کسی را که ایمان آورده است به او و می خواهید آن را کج

وَٱذْكُرُوٓاْ إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكَثَّرَكُمْۖ وَٱنظُرُواْ
و به یاد آورید آنگاه که بودید اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید

كَيْفَ كَانَ عَٰقِبَةُ ٱلْمُفْسِدِينَ ﴿٨٦﴾ وَإِن كَانَ طَآئِفَةٌ
که چگونه بود سرانجام فسادگران (۸۶) و اگر هست گروهی

مِّنكُمْ ءَامَنُواْ بِٱلَّذِىٓ أُرْسِلْتُ بِهِۦ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُواْ
از شما که ایمان آورده‌اند بدانچه فرستاده شدم بدان و گروهی که ایمان نیاورده‌اند

فَٱصْبِرُواْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ ٱللَّهُ بَيْنَنَاۚ وَهُوَ خَيْرُ ٱلْحَٰكِمِينَ ﴿٨٧﴾
پس صبر کنید تا داوری کند الله میان ما و او بهترین داوران است (۸۷)